
Παραγκωνισμός

της Κατερίνας Δασκαλάκη

Αναδημοσιεύουμε από την «Μεσημβρινή» το χρονογράφημα της Κατερίνας Δασκαλάκης σχετικά με την πενιχρή γυναικεία παρουσία στις λίστες των κομμάτων. Η Κατερίνα Δασκαλάκη, που έχει βραβευτεί παλαιότερα από τον Σύνδεσμό μας για την σωστή και συχνή παρουσίαση γυναικείων θεμάτων από την στήλη της, απεικονίζει με γλαφυρότητα την νοοτροπία που επικρατεί στα κόμματα σχετικά με την υποψηφιότητα των γυναικών.

Να το δείτε, επ' αυτού θα συμφωνήσουν και τα δύο μεγάλα κόμματα: το νέο κοινοβούλιο που θα προκύψει από τις περιλάλητες εκλογές της 2 Ιουνίου, δικαιούται να έχει σαν περίτρανο σήμα και έμβλημά του, ένα καλοσχεδιασμένο, τεράστιο φαλλό. Και για την καταξίωση αυτή εργάστηκαν φιλότιμα, τόσο η αυτοαποκαλούμενη «προοδευτική» κυβέρνηση, όσο και η καυχώμενη για «ανανέωση» αξιωματική αντιπολίτευση, καθώς ούτε το ένα ούτε το άλλο, κατάφεραν –ακόμα και στις εκλογές αυτές που αμφότεροι τις χαρακτηρίζουν, για δικούς τους λόγους ο καθένας, «πολύ κρίσιμες»– να δώσουν στις γυναίκες τη θέση που τους αξίζει στη Βουλή. Δοθέντος μάλιστα ότι ο πληθυσμός αυτού του τόπου είναι κατά το πλείστον γυναικείος, και προς τις γυναίκες γίνεται έντονη προπαγάνδα των ανδρών υποψηφίων.

Μελέτησα πολύ προσεκτικά τις «λίστες» και των δύο μεγάλων κομμάτων. Αν τις παρατηρήσετε, θα δείτε ότι και από εδώ και από εκεί, οι λίστες μοιάζουν με κοινωνικοπολιτικό χάρτη του ευκλεούς αυτού τόπου.

Σε περιοχές όπως η Κρήτη, για παράδειγμα, και η Μάνη, για δεύτερο παράδειγμα, εκεί όπου η τιμή των αντρών γενικώς είναι πάρα πολύ ανεπτυγμένη και ευθέως ανάλογη της ανατομικής ακεραιότητας των γυναικών τους, οι γυναίκες δεν υπάρχουν στις «λίστες» ούτε καν σε μη εκλόγιμες θέσεις. Για να θυμίζουμε έστω πως σ' αυτόν τον τόπο έχουν και οι γυναίκες το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

Αλλού, τα πράγματα είναι λίγο διαφορετικά. Η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη π.χ. είναι δύο μεγάλα χωνευτήρια νοοτροπιών, τάσεων και συνειδησεων, ε, ας χωρέσουν και μερικές γυναίκες, δεν χάλασε ο κόσμος. Άλλωστε, είναι τόσο λίγες που κανένας δν θα σκεφτεί να πει ότι καταρρίφθηκαν τα αντρικά εκλογικά οχυρά. Τα αντρικά εκλογικά οχυρά παραμένουν στις θέσεις τους, κι ας διαμαρτύρεται ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας, κι ας μαζεύει (ακόμα και αντρικές) υπογραφές υπέρ των γυναικείων υποψηφιοτήτων. Ποιος ακούει; Αυτά όλα ηχούν εις τα ώτα μη ακουόντων, διότι οι άντρες όταν είναι να κρατήσουν τα οχυρά «τους» είναι πολύ καλά οργανωμένοι και έχουν άριστη σύμπνοια. Καμιά διαφορά απόψεων δεν παρατηρείται επί του προκειμένου μεταξύ των αρχηγών. Ζήτη! οι γυναίκες συμβάλλουν στην εθνική συμφιλίωση.

Λοιπόν, το κυβερνητικό κόμμα (που έδωσε και τρία υπουργεία σε γυναίκες), τη φορά αυτή περιλαμβάνει στους συνδυασμούς του, σε όλη την επικράτεια, δεκαεπτά γυναίκες συνολικώς. Αστρονομικός αριθμός για σκεφτείτε! Από αυτές εκλέξιμες είναι μόνον εννέα, για να μην παίρνει και πολύ αέρα το γυναικείο φύλο, στο τέλος θα ζητήσει και την Προεδρία της Βουλής, αν είναι ποτέ δυνατόν!

Στη «Νέα Δημοκρατία», τα πράγματα είναι περίπου τα ίδια. Συνολικά, οι γυναίκες στη λίστα είναι δεκατέσσερις και από αυτές σίγουρες να εκλεγούν στη Βουλή είναι περίπου επτά. Εκείνο που συμβαίνει τώρα, είναι ότι τόσο ο πρωθυπουργός όσο και ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης άλλο δεν κάνουν παρά να καλούν τις γυναίκες να «συμπαραταχτούν», να «βηθήσουν» να «ψηφίσουν» (προπαντός), να κοιτάξουν στο καλάθι τους τι είχαν και τι έχασαν, και ακόμα, να τρέξουν από πόρτα σε πόρτα, να μιλήσουν σε δρόμους και σε πλατείες, να πουλήσουν κουπόνια και να μοιράσουν φειν-βολάν, να στηρίξουν τις τοπικές οργανώσεις, γενικώς να τους βγει το λάδι για το κόμμα... Όχι! Ποτέ δεν λένε για το κόμμα. Λένε «για το καλό του τόπου», «για να ζήσουν τα παιδιά μας σ' ένα καλύτερο κόσμο», «για το αύριο και το μεθαύριο» και διάφορα άλλα τέτοια μελλοντολογικά... Ξέρετε τώρα. Κι αυτές τρέχουν, φυσικά, τρέχουν και δεν σώνουν, διότι αλίμονο αν παραμελήσουν και τα του οίκου όσο καιρό ασχολούνται με τα του δήμου... και αυτά τα ξέρετε.

Από κει κι έπειτα, ο μεν κ. Παπανδρέου τοποθετεί την Κυρία του επικεφαλής των Γυναικών Ελλάδας (άλλος σολοικισμός αυτός, αλλά δεν είναι του παρόντος) για να δείξει πόσο η Αμερικανίς σύζυγος του πρωθυπουργού τιμά τας Ελληνίδας γυναίκας, και ο κ. Μητσοτάκης απονέμει φλογερά προφορικά εύσημα στο «εξαιρετικά δραστήριο Τμήμα Γυναικών», αλλά όταν έρθει η ώρα των καταλόγων... α! εκεί είναι σαν να πέτυχαν και οι δυο τον πρώτο ιστορικό συμβιβασμό.

Η φίλη μου στο διπλανό γραφείο υποστηρίζει ότι στους συνδυασμούς δεν μπαίνουν γυναίκες γιατί ο κόσμος δεν έχει μάθει να ψηφίζει γυναίκες. Εμένα, όμως, το επιχείρημα αυτό μου μοιάζει λίγο σαν το γνωστό εκείνο της κότας και του αυγού και δεν είμαι καθόλου σίγουρη ότι ως τώρα η επιστήμη έχει βρει τη λύση του...